

Vårvintersång 1620

1. Vi tillber, Kristus, vid ditt kors
i kraften av ditt blod.
Du lät det rinna från din kropp
med evig kärleks mod.
Du vet att du förvandlar så
en värld, som bort från Gud vill gå
men ännu räddas kan.

2. När mänsklig klokskap och förnuft
vill pejla in ditt kors,
då blir dess sanna härlighet
i mörker dolt för oss.
Guds vrede över syndens svek
förnekas med en tankelek.
En gåta blir ditt kors.

3. Låt, Kristus, korsets ord få bli
en uppenbarelse.
Då strömmar korsets krafter in
djupt i vår varelse.
Då plågas vi av syndens sår
och av ditt offer läkning får,
till hälsa och nytt liv.

4. Med mänsklig tankes mönster är
ditt kors på krafter tömt,
och inget mänskligt kan då bli
försonat eller dömt.
Ditt liv blir föredöme blott,
din död en tragedi, ett brott
och glömd är korsets nåd.

5. Kom, Ande, och befria oss
från mänsklig klokskaps gräns,
och led oss in i friheten,
där synd och korset känns.
Låt stråla underbart för oss
Guds hemlighet i Kristi kors,
till liv av Kristi liv.

6. Ja, flöda, korsets krafter in
med härlig möjlighet
att helas och befrias av
Guds kärleks verklighet.
Den krossar självskhetens grund
med korset sen den stora stund
då allt för oss han gav.

Text: Christian Braw

Inspirerad av Första Korinthierbrevet 1:17

Melodi: Den svenska psalmboken 375, Från tidevarv